

בוררות ICC: כללי ההליך המואץ החדשים

לסכסוכים עד \$2,000,000

ICC Expedited Arbitration Rules

היערכות אנשי עסקים בישראל

עו"ד רונן סטי, רונן סטי ושות' משרד עו"ד בוררות ויישוב סכסוכים¹

אתם עומדים בפני חתימה על הסכם מסחרי בינ"ל לייצוג חברה זרה בישראל (אנגלית, צרפתית, נורבגית, פולנית, גרמנית או אחרת) כמפיצים, או כסוכנים בלעדיים שלה בתחום ביגוד ואביזרי ספורט בטכנולוגיה מן המתקדמות בעולם (וכך גם בתחום הקוסמטיקה, ההנעלה, תוספי התזונה, הריהוט וכיו"ב) – חס וחלילה ויפרוץ סכסוך – האם אתם מוכנים? כיצד אתם נערכים? האם יש לכם סעיף בוררות בינ"ל? האם סעיף זה כולל תניות בוררות נכונות או שמא תמצאו עצמכם למול שוקת שבורה?

החל מיום 1.3.17 נכנסו לתוקף כללי בוררות חדשים בבית הדין הבינלאומי לבוררות של ה-ICC, כללי ההליך המואץ ובאנגלית **ICC Expedited Arbitration Rules**. לכללים אלה השפעה רבה על אנשי עסקים בישראל שכן העדכון רלבנטי בעיקרו להליכי בוררות בסכסוכים עד לסך של \$2,000,000. השינוי כולל, בין היתר, "האצלת" סמכויות רבה מן הצדדים לבורר באופן המחייב אנשי עסקים ופרקליטים בישראל להפעיל שיקול דעת האם נכון מבחינתם להסכים לכללים אלה כברירת מחדל, או להחריג אותם באופן פוזיטיבי בעת חיבור סעיף הבוררות בחוזה המסחרי. על חשיבות כללים אלה, תוכנם וקבלת החלטה החשובה בדבר יישומם, או החרגתם, במאמר שלהלן.

על הצורך בבוררות בינ"ל ועל בוררות בינ"ל ב-ICC

בית הדין הבינ"ל לבוררות של ה-ICC, לשכת המסחר הבינלאומית, נחשב מזה עשרות בשנים למוביל בתחום הבוררות הבינלאומיות. יותר ויותר אנשי עסקים ופירמות ישראליות מוצאים עצמם נדרשים להליכים אלה על מנת להכריע בתביעות כספיות ואחרות עם עמיתיהם מעבר לים. לפי נתוני ה-ICC בשנת 2016 נפתחו בבית הדין 966 תיקים, בין 3,099 צדדים מ-137 מדינות וטריטוריות שונות. מדובר בתיקי בוררות בינלאומיים ובדרך כלל בסכומים של מיליוני דולרים רבים.

¹ עו"ד רונן סטי, חבר הוועדה הבינ"ל לבוררות שליד בית הדין הבינ"ל של ה-ICC, יו"ר הוועדה המחוזית למשפט מסחרי בינ"ל בלשכת עורכי הדין ועורך מקצועי של תרגום כללי הבוררות של ה-ICC לשפה העברית בשנים 1998, 2012 ו-2017. **משרד עורכי הדין רונן סטי ושות'** מתמחה בתחום הבוררות המסחרית והבינ"ל ובפרט בבוררות ICC. המשרד עוסק בנוסף בליטיגציה בבתי משפט ובפתרון סכסוכים. האמור במאמר אינו מהווה ייעוץ משפטי והאחריות הנה על הקורא בלבד.

ה"בחירה" בהליך הבוררות היא הלכה למעשה צורך יותר מאשר בחירה. חברות אשר יימנעו מלכלול סעיף בוררות ויישוב סכסוכים בהסכם התקשרות מסחרי בינ"ל ימצאו עצמם מתדיינים בבתי משפט במדינות זרות בדרך כלל, דבר אשר כרוך בהוצאות עתק, חוסר וודאות והתעסקות עם דין זר בהתדיינות נוקשה ולעיתים אף עוינת. לא רק זאת, במקרה הטוב ביותר תצליח החברה לנהל את המשפט בישראל, אלא שאז, גם במקרה של זכיה, הדרך לאכיפת פסק הדין מול חברה זרה כמעט בלתי אפשרי במצב המשפטי הבינלאומי הקיים. פסק הדין בישראל לא יספק את "הסחורה" הנקובה בו; פסק דין במדינה זרה מחייב התנהלות כמעט בלתי אפשרית בדין זר, סדרי דין זרים, מדינה זרה וצד יריב.

הבוררות, לעומת זאת, מאפשרת לצדדים להסכים על מנגנון ידיוותי באופן יחסי בהרבה, מאוזן ובכלל זאת להחליט מה הדין שיחול, היכן תתנהל הבוררות, מה יהיה מספר הבוררים בדר"כ וכן מה יהיו הכללים הדיוניים אותם יפעיל הבורר לצורך ניהול והכרעת הסכסוך.

הדבר החשוב ביותר לזכור הנו כי פסק בוררות אשר ניתן בהליך בוררות בינ"ל ניתן לאכיפה בכ – 150 מדינות, דבר שאינו אפשרי כאשר מדובר בפסק דין הניתן בבית משפט זר, אלא אם כן קיימת אמנה ספציפית המאפשרת זאת, אחרת מדובר במסע משפטי מפרך. ישראל חתומה על 4 אמנות כאלה מה שהופך את אופציית בית המשפט לכמעט בלתי רלבנטית. לעומת זאת, בעת שהוכרע הסכסוך מחוץ לישראל ניתן לאכוף אותו כמעט בכל מקום מוכר בגלובוס כנגד הצד שכנגד (ואם ניתן בישראל הרי שניתן לאכוף אותו בהתאם לאמנת ניו יורק מחוץ לישראל/או לאשר אותו כפסק דין בישראל ולאכוף אותו כפסק דין כאן).

בית הדין הבינ"ל לבוררות של ה – ICC מקיים בורריות על פני הגלובוס. צדדים ישראלים חתומים במקרים רבים, בהסכם ההתקשרות על סעיף בוררות ICC. ניסוח סעיף זה בצורה נכונה הנו קריטי להצלחת ההליך. לא פעם מנוסחים סעיפים שכאלה באופן חסר, או באופן שמי מהצדדים ולא פעם זהו דווקא הצד הישראלי שלא עמל על ניסוחו של זה לעומק, מכה על חטא. כיום, לא רק שפתוחה הדרך לבוררות, אלא גם להליכי גישור טרום בוררות שיכולים להביא לסיום הסכסוך בעלויות מופחתות ובהסכמה. שילוב סעיף יישוב סכסוכים נכון עשוי לחסוך מאות אלפי דולרים.

החל מיום 1.3.17 נכנסו לתוקף כללי בוררות חדשים ב – ICC המחייבים בסכסוכים עד היקף של \$2,000,000, אלא אם כן הוחרגו במפורש על ידי הצדדים ובכתב בהסכם הבוררות. מדובר בכללים אשר חלים בהסכמים אשר נכרתו לאחר 1.3.17, אלא אם כן הצדדים הודיעו בהסכמה כי הם מעוניינים בהחלתם על הסכסוך, חרף חתימת ההסכם קודם ליום 1.3.17 או חרף היות הסכסוך גבוה מהסך של \$2,000,000.

נעשה סדר. סכסוך בהיקף של \$2,000,000 בישראל אינו נחשב ל"תביעה קטנה" כלל וכלל. מדובר בתביעה אשר היתה מתבררת בבית משפט מחוזי שהנו ערכאה בכירה ביותר כאן. מכאן החשיבות הרבה בהבנת כללים אלה והשלכתם על אנשי העסקים בישראל.

כללי ההליך המואץ לסכסוכים עד \$2,000,000 בבוררות ICC

כלל 30 לכללים החדשים מסדיר יחדיו עם נספח 6 לכללים את עיקרם:

עדיפות לכללי ההליך המואץ על הסכם הבוררות

עם הסכמת הצדדים לקיים את הבוררות בבית הדין של ה- ICC הם מקבלים על עצמם את כללי ההליך המואץ הזוכים לעדיפות, גם אם בהסכם הבוררות ביניהם קיים סעיף סותר. כך למשל וכפי שנראה, גם אם הצדדים קבעו מנגנון של 3 בוררים, אזי ימונה לבוררות ביניהם בורר יחיד לנוכח מעמדם של כללי ההליך המואץ.

מהם כללי ההליך הבוררות המואץ?

1. מספר הבוררים

צדדים להסכם בוררות ובמיוחד כזה המפנה את הסכסוך להכרעה על פי כללי הבוררות הבינ"ל של ה- ICC מציינים לעיתים את מספר הבוררים. אלא שבמקרה של בוררות לפי ההליך המואץ רשאי בית הדין לקבוע כי ימונה בורר אחד בלבד, הגם שהצדדים קבעו הרכב של 3 בוררים.

למעשה, בית הדין מקבל כאן סמכות לקבוע בניגוד לרצון הצדדים כלל בוררות, דבר יוצא דופן. לקביעה זו יש היגיון תקציבי שכן אין ספק שמימון 3 בוררים הנו מלאכה יקרה ביותר. לכן, אני סבור שהכלל שנקבע כאן בהחלט הגיוני ולטובת העניין. על הצדדים לזכור כי זהות הבורר עליו רשאים הם להסכים, טוב שיהיה של בורר שאינו מלאום מי מהצדדים, דבר המקובל בבוררות ICC.

2. החרגת כתב הסמכות

כלל 23 הנו הכלל המסדיר את עריכת וחתימת "כתב הסמכות", ה- "Terms of Reference". על פי כללי ההליך המואץ לא ייערך "כתב הסמכות" במסגרת בוררות בהליך מואץ. מבלי להיכנס לעובי הקורה כתב הסמכות עשה סדר בפרטים טכניים חשובים החל משמות הצדדים, כתובותיהם, עורכי הדין וכן בעניינים מהותיים הנוגעים לטענות הצדדים וככל הניתן אף ניסוח מחלוקות ביניהם ודרכי ההכרעה. החל מחתימתו חל איסור גורף על העלאת טענות חדשות, לדוגמה עילות תביעה חדשות, שינוי סכומים וכיו"ב.

היתרון בהחרגת כלל 23 נוגע שוב לחיסכון בהוצאות שכן באופן טבעי ניסוח "נייר עבודה" זה מחייב בהוצאות משמעותיות. יחד עם זאת, קובע נספח 6 לכללי הבוררות של ה- ICC כי החל משלב מינוי מותב הבוררות אף צד לא יעלה טענות חדשות. כלומר, נספח 6 מקדים מאוד את השלב "הרגיל" של "כתב הסמכות". המשמעות היא עצומה שכן המסמכים המצויים בתיק טרם מינוי מותב הבוררות הם בדרך כלל הבקשה לבוררות והתשובה וככל שהוגש, גם כתב תביעה שכנגד והתשובה לו.

כך, בעוד ניתן היה עד לשלב כתב הסמכות להשלים טענות ולהעלות טענות חדשות הרי שלא יהיה ניתן להעלות טענות חדשות כבר לאחר מינוי המותב. מכאן שההיערכות המשפטית בשלב הגשת הבקשה והתשובה קרובה במידה רבה יותר להיערכות הנדרשת להכנת כתבי טענות. הדבר מחייב היערכות שונה לחלוטין.

אמנם לבורר סמכות להתיר בנסיבות מסוימות העלאת טענות נוספות ובכלל זאת בהתחשב בשלב בו מצויה הבוררות, ההשלכות הכספיות ושיקולים נוספים לפי ראות עיניו, אך הדבר כרוך בסיכון ומן הראוי שלא להמתין, אלא אם כן קיימות נסיבות חריגות עד למועד זה.

3. מועד כינוס הועידה לקביעת סדרי דין לפי סעיף 24 לכללים

מועד כינוס הועידה לקביעת סדרי דין הוקדם ל – 15 יום לאחר העברת התיק למוותב. היינו, זמן קצר ביותר. הועידה לקביעת סדרי דין קובעת כבר בתחילת הבוררות לוח זמנים כולל עד למתן פסק הבוררות, קביעת סדרי הדיון לבירור והכרעת המחלוקות והליכים פרוצדוראליים שונים כדוגמת מינוי מומחים, שאלונים, גילוי מסמכים ועוד. סעיף משנה 4 לכלל 3 מציין מפורשות כי הבורר רשאי לאמץ כללים פרוצדוראליים מתאימים לבוררות. תחת זאת מונה כלל זה מספר דוגמאות הנוגעות להחלפת מסמכים וחקירות בהן אדון להלן. אלא שדוגמאות אלה אינן ממצות את הכלל. ייתכן כי הבורר יקבע הגבלות רבות יותר באשר לבקשות הצדדים השונות. על מנת להבין את רוח הדברים, יש ליתן את הדעת על הכללים הספציפיים אשר נקבעו במספר נושאים.

4. החלטה בדבר הגבלת או מניעת החלפת מסמכים

מותב הבוררות רשאי במסגרת הליך מואץ, לאחר ששמע את עמדות הצדדים, שלא לאשר בקשות להמצאת מסמכים ומן הסתם גם להגבילן. יש לכך משמעות רבה בהליך בוררות ובמיוחד בהליך שאין עליו זכות ערעור. לכן, אסור כי יימצא מצב בו מסמכים חיוניים לניהול ההליך המצויים בידי הצד שכנגד יישמרו בידיו תוך כדי ניצול כלל זה. קיומו של כלל זה בהחלט מעלה את השאלה אם נכון מבחינת הצדדים להסכים להליך מואץ, הגם שהם יכולים ליהנות מחסכון של עלויות וזמן.

במישור העסקי הדבר מחייב מדיניות קפדנית ביותר של שמירת מסמכים ותיעוד אירועים באופן שוטף ונחרץ. המשמעות עצומה וכפולה שכן לא רק שקיים סיכון כי מסמכים המצויים בידי הצד שכנגד ולא נדרשו במהלך עסקים רגיל, לא ייחשפו, אלא גם שבידי הבורר כפי שנראה בהמשך להכריע על יסוד מסמכים בלבד ללא שלב החקירה הנגדית "האהוב" במחוזותינו ובעל חשיבות רבה.

5. הגבלה של מספר, אורך והיקף ההגשות

כלל זה מאפשר לבורר, לאחר ששמע את עמדות הצדדים, להורות על הגבלה של מספר עמודים של הגשות שונות כדוגמת כתבי טענות, בקשות לאורך ההליך, סיכומים וכיוצא באלו.

אני סבור שכלל זה עשוי לחסוך לאנשי עסקים ממון רב בצד הסיכון שבו. יש פה נוסחה שעשויה לקצר את ההליך ולחסוך הוצאות משפט רבות עבור אנשי העסקים. אין ספק כי המסמכים הארוכים וגם ה"תשוקה לומר את המילה האחרונה" גוררים אחריהם עבודה רבה. כאן, הבורר רשאי לקחת את המושכות ולהתוות דרך הכוללת הגבלת כל אלה. ככל שמדובר בנוסחה מאוזנת, הדבר עשוי לשרת את הבוררות. יחד עם זאת, אסור שהגבלות שכאלה יגרמו למצב בו זכות הטיעון תיפגע על מנת שהיעילות לא תגבר על המהות.

6. הכרעה על בסיס מסמכים בלבד

נוסף לכך רשאי הבורר, לאחר ששמע את עמדות הצדדים לעניין, להכריע על בסיס מסמכים בלבד, ללא ישיבות וללא חקירות עדים או מומחים. מבחינת המשפט הישראלי אשר צמח על הגישה האדברסרית מדובר בשיח שונה לחלוטין מן המקובל. בשיטת המשפט הישראלית נהוג כי החקירה הנגדית היא חלק מזכות הטיעון והרי, כידוע, פרקליטים מסתמכים במקרים רבים על כך כי "האמת תצא לאור" בחקירה הנגדית. הפרוגטיבה הזו שניתנה לבורר נותנת בידיו כח רב. נושא החקירות, המצוי בליבת השיטה האדברסרית, אינו מצוי בליבת הגישה הקונטיננטלית, שם גם עריכת תצהירים נעשית באופן אחר לגמרי וכמעט ללא התערבות פרקליטים, קל וחומר שלא על דרך ניסוח על ידי פרקליטים.

בוררות בהיקף של \$2,000,000 וגם פחות הימנה אינה דבר של מה בכך. עבור אנשי עסקים ישראלים ולא רק, מדובר בסכום משמעותי. יש לזכור כי על פסק הבוררות אין זכות ערעור. מצד אחד, אין ספק כי "ההאצה" הזו חוסכת ממון אך אם הצד המפסיד ייצא בתחושה כי לא ניתנה לו הזדמנות בבוררות, כי מסמכים אקוטיים לא הגיעו לידיו וכי פקטור החקירה הנגדית הוחמץ הרי שספק עד כמה סיכון זה משתלם. יתכן כי בשלב הראשון עדיף להחריג את אפשרות החלת ההליך המואץ, וככל שהנסיבות יתאימו לפעול בהסכמה, ככל שתהא מן הצד שכנגד נכונות להחיל את הכללים בזמן אמת בהליכים עצמם.

7. מגבלת זמן לסיום הבוררות

מגבלת הזמן למתן פסק הבוררות נקבעה 6 חודשים ממועד הועידה להסדרת סדרי הדין. מאחר וועידה זו מתכנסת 15 ימים ממועד מינוי המותב ומינוי זה ייעשה בהסכמה על ידי הצדדים על פי מגבלת זמן שתיקבע על ידי בית הדין ובאין הסכמה, על פי מינוי בית הדין, מדובר בתקופת בוררות קצרה למדי.

בית הדין מפקח מקרוב מאוד על הבוררים ואף הארכת מועד מבוקשת כפופה לאישור בית הדין. מצב דברים זה מייצר לוח זמנים מהיר ובמידה מסוימת גם לחוץ, לניהול וסיום הבוררות. עמידה על כך, עשויה לשרת את ההליך ולהביא להכרעה בזמן קצר ביותר.

8. קביעות עלויות ICC נמוכות יותר בהליך המואץ

במישור הכספי קבע בית הדין עלויות נמוכות יותר לעומת ההליך הרגיל. לעניין זה יש בשורה חשובה לאנשי העסקים ובכלל זאת בישראל.

כך, על פי מחשבון הבוררות המופיע באתר ה- ICC ניתן ללמוד כי צפי הוצאות ממוצע ל- 2 צדדים בבוררות רגילה של \$1,000,000 (נושא תחשיב ההוצאות מחייב דיון נפרד ולכן מדובר כאן בתחשיב גס הכפוף לכללי ה- ICC בכל הנוגע לתחשיב הוצאות בוררות והכללים המתאימים) מדובר בסך של \$62,714, כל צד כ- \$31,000 ארה"ב (שוב, לא מדובר בהוצאות מלאות ובכלל זאת לא כולל הוצאות בעין של בוררים ומע"מ אם חל וכמובן לא הוצאות שאינן ל- ICC ולבורר). ראה תחשיב בהתאם למופיע באתר :

Requested estimation

Amount in dispute 1,000,000

Number of arbitrators 1

Year (scale) 2017

Fees per arbitrator

Min. \$14,627

Avg. \$39,379

Max. \$64,130

Advance on costs (without arbitrator expenses)

Average fees multiplied by number of arbitrators \$39,379

Administrative expenses \$23,335

Total \$62,714

לעומת זאת, ניהול ההליך על פי כללי ההליך המואץ יעמיד את העלויות על סך ממוצע (שבין מינימום ומקסימום לפי טבלאות העלויות של ה- ICC) של \$54,838, היינו עלות מופחתת של כ- \$8,000 לשני הצדדים במשותף. ראה תחשיב ההליך המואץ במופיע באתר :

Requested estimation

Amount in dispute 1,000,000

Number of arbitrators 1

Year (scale) 2017

Fees per arbitrator

Min. \$11,702

Avg. \$31,503

Max.	\$51,304
Advance on costs (without arbitrator expenses)	
Average fees multiplied by number of arbitrators	\$31,503
Administrative expenses	\$23,335
Total	\$5,483

בסיכומו של דבר מדובר בשינויים שמשקלם המהותי רב. השאלה המתבקשת הינה באיזה תנאים יחולו כללים אלה ובאילו תנאים גם ניתן להחריגם. להערכתנו, עניין הפחתת העלויות אינו מכריע בנקודה זו, אם כי מקל במידה מסוימת את ההוצאות.

מתי יחולו או לא יחולו כללי ההליך המואץ?

כללי ההליך המואץ **יחולו** במקרים הבאים:

- ❖ הסכום שבמחלוקת אינו עולה על סך של \$2,000,000 (כפוף לעדכון הכללים בסכום אחר).
- ❖ הצדדים הסכימו להחילם, כלומר גם במקרה שהסכום שבמחלוקת גבוה מן הסך של \$2,000,000 ארה"ב.

כללי ההליך המואץ **לא יחולו** במקרים הבאים:

- ❖ הסכם הבוררות, בדר"כ סעיף הבוררות בהסכם שבין הצדדים, נכרת לפני תחילתם, היינו לפני 1.3.17.
- ❖ הצדדים הסכימו מראש כי כללי ההליך המואץ לא יחולו. מכאן, שבעת משא ומתן על סעיף הבוררות על הצדדים לקבוע באופן פוזיטיבי כי כללי ההליך המואץ יחולו, אם לאו. שתיקה כהסכמה. אמירה פוזיטיבית כי לא יחולו מחריגה אותם. הדבר מחייב הפעלת שיקול דעת.
- ❖ קביעה פוזיטיבית של בית הדין לפי בקשת מי מהצדדים וטרם מינוי מותב הבוררות כי הכללים של ההליך המואץ לא יחולו. יצוין עוד כי על פי נספח 6 רשאי בית הדין מיוזמתו להחליט כי אין להחיל עוד את כללי ההליך המואץ גם בשלב מאוחר יותר. כך לדוגמה, אם יתברר כי הבוררות מורכבת מאד ויישום כללי ההליך המואץ כדוגמת אפשרות לחסוך הליך גילוי מסמכים יפגע בה, יכול ובית הדין יחליט על צעד זה.

היערכות אנשי עסקים וחברות בישראל: "סוף מעשה במחשבה תחילה"

המטרה העומדת מאחורי קביעת כללי ההליך המואץ הנה הגברת היעילות וחסכון בעלויות. אולם אסור שמטרות אלה יפגעו באיכות התהליך. יש לברך על הליך זה וקידום מטרות אלה אך יחד עם זאת לקיים איזון במבחן עלות/תועלת. אימוץ כללי ההליך המואץ אינו צריך להיות אוטומטי, במיוחד כאשר מדובר בצדדים ישראליים.

השיקולים המרכזיים העומדים להכרעה טרם קבלת החלטה הינם :

✓ **מהו היקף הסכסוך הפוטנציאלי?**

ככל שהיקף הסכסוך גבוה יותר הייתי מעדיף, לפחות בשלב ראשון זה של קליטת כללי ההליך המואץ להחריג אותם מסעיף הבוררות החוזי שכן לא מדובר ב"תביעה קטנה", אלא בתביעה משמעותית ו"האצלת" זכויות הצדדים לבורר גורעת מחופש הבחירה השמור בדרך כלל לצדדים בבוררות, לעיתים באופן משמעותי ;

✓ **באיזו מידה מחזיק או צפוי הלקוח להחזיק בכלל המסמכים הקשורים בסכסוך?**

במקום בו הבורר יכול ויפסוק כי אינו מתיר או מגביל החלפת מסמכים הרי שמדובר בעניין אקוטי. שווה בנפשך סכסוך בגין חשבון עמלות המחייב גילוי מסמכים וזה נאסר על ידי הבורר. לכן, ככל שקיים סיכון בדבר חסר במסמכים הייתי מעדיף להחריג סעיף זה.

✓ **באיזו מידה קיימת חשיבות לשמיעת עדים?**

ככל ששמיעת עדים עשויה להיות אקוטית, דבר שמקובל בתפיסה המשפטית הישראלית, נכון להחריג את כללי ההליך המואץ. ככל שהכרעה על בסיס מסמכים עשויה ליתן מענה מספק, ניתן לאמץ הליך זה בשתיקה שכן אין צורך להוסיף דבר כלשהו לסעיף הבוררות כדי להחילו.

✓ **גורמים שמשקלם נמוך בקבלת ההחלטה**

היעדרו של כתב הסמכות, מגבלת הזמן לסיום הבוררות והגבלת אורך, מספר ההגשות והיקפן הנם שיקולי משנה בקבלת ההחלטה. אין בהם כדי להכריע לדעתי לטובת ההחרגה של ההליך המואץ, הם אפילו פועלים לטובתו.

לנוכח האמור לעיל עולה כי קיימים שיקולים משמעותיים בעד החרגת כללי ההליך המואץ, לפחות בתקופת קליטת הליך זה. אילו היה מדובר ברף נמוך בהרבה מן הרף של \$2,000,000 היה המצב אחר. יש לציין כי בוררות בהיקף של \$2,000,000 אינה בוררות בהיקף "כבד" כאשר מדובר במבחן יחסי בתיקי בוררות המתבררים ב-ICC. ייתכן כי חברות ענק יעדיפו בוררות מהירה בהיקף שכזה אך בראיית איש העסקים והפירמה הישראלית ה"רגילה" נראה כי היא תעדיף לשמר את ההגנות הדיוניות אשר נסקרו לעיל ובמיוחד בנושא החקירות והמסמכים על מנת להבטיח את מיצוי זכויותיה בהליך הבוררות. משכך, חשוב מאד שאנשי עסקים ופרקליטים יפקחו עיניהם היטב במועד גיבוש סעיף הבוררות על מנת לקבל החלטה מושכלת באשר לתחולתם, או החרגתם של כללי ההליך המואץ שכן אחר כך, עלול להיות מאוחר מדי. לסיכום, "סוף מעשה במחשבה תחילה".